

[Kyed.]

Nielsen gjorde gældende ved første Behandling, hvis man da regner med Forholdene paa Verdensmarkedet.

Dernæst udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — det findes i Tidenden Sp. 939 —:

„Som bekendt skal Sukkerfabrikkerne først ud med 2 Mill. Kr. af deres Reserver“.

Det var ingenlunde rigtigt, thi Beløbet var 800 000 Kr., hvoraf de 600 000 Kr. faldt paa Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“. Dette Firma havde imidlertid som Betingelse herfor frigiort sig for et ekstra Tillæg til Prisen, som hidtil var betalt med 6¾ Ø. pr. Dobbeltcentner Roer. Jeg gjorde i Fjor opmærksom paa, at dette medførte, at de 600 000 Kr. i Virkeligheden reduceredes til 83 000 Kr., alt taget i Betragtning. Den højtærede Handelsminister mente, at jeg havde reduceret for stærkt, og anslog, at det Beløb, som det skulde reduceres til, ikke kunde ansættes lavere end 140 000 Kr. Nu foreligger Oplysningerne, og Resultatet er da nu ganske uomtvisteligt. Resultatet er dette, at Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“ har faaet leveret 8 378 430 Dobbeltcentner Roer. Regner vi med de 6¾ Ø., som Aktieselskabet skulde betale mindre i Henhold til Akkorden Aaret i Forvejen, bliver det 565 544 Kr. Altsaa Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“ er kommet af med 600 000 Kr. paa den ene Konto, men har sparet 565 544 Kr. paa den anden i Sammenligning med, hvad Aktieselskabet gav for Roerne i det forudgaaende Aar i Forhold til Sukkerpriserne i Sammenligning med det forløbne Aar. Ergo er det virkelige Beløb, Aktieselskabet kom af med af sin Reserve, 34 500 Kr. Hertil reduceres de 600 000 Kr., som der har været talt om.

Nærmere skal jeg ikke komme ind paa denne Sag. Men paa Foranledning af de Udtalelser, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte ved første Behandling af Finansloven, har jeg maattet fremsætte disse korrigerende Bemærkninger og skal, som jeg nu har begrundet, anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget under Nr. 187.

Korsgaard: Det eneste Ændringsforslag, hvorom der ikke er Enighed, er det, der vedrører Beløbet til Sukkerroedyrkerne. Her er Forholdet det, som det ærede Medlem Hr. Kyed har nævnt, at Venstre i sin Tid gik imod den paagældende Anmærkning. Om dette nu var rigtigt eller ikke, det er ikke derom, Striden er for Øjeblikket.

Jeg for mit Vedkommende tror, at det var lykkeligt, at man vedtog Ordningen i Fjor, idet jeg tror, at det har været medvirkende til, at den Overproduktion af Svin, som der trods alt har været i det Aar, der er gaaet, dog ikke blev større, end den nu en Gang har været. Var den yderligere blevet forøget, er det min Overbevisning, at Svinepriserne saa vilde være gaaet endnu stærkere ned. Saa jeg tror i Virkeligheden, at disse Penge ret beset er givet godt ud. Men, som sagt, det er egentlig ikke derom, det drejer sig i dette Øjeblik. Det, det drejer sig om, er, om man her i Rigsdagen vil respektere en paa lovlig Grund indgaaet kontraktlig Forpligtelse. Og dør maa jeg tilstaa, at Venstres Stilling i den senere Tid, ikke mindst med Hensyn til Huslejeloven, Trustloven og meget andet, meget ofte er i Strid med det, man skulde have tænkt sig, en Stilling, der synes mig at kulminere paa dette Punkt, at man altsaa ikke vil respektere det, som Rigsdagen lovligt har givet sin Tilslutning til. Man vil maaske sige: Ja, men de faar alligevel Pengene, for vi er jo ikke Flertal. Vil man bruge dette Ræsonnement, er man, synes det mig, inde paa noget af det allerværste, man kan, idet det gerne skulde være saadan her i Rigsdagen, at man ønskede den Vedtagelse, hvorfor man selv havde stemt, gennemført. Jeg maa hævde, at det, Venstre her gør, efter min Opfattelse er fuldkommen forfærdeligt, idet de altsaa ligefrem, hvis de har Evne dertil, vil forhindre, at Kontrakter, sluttet paa lovligt Grundlag, bliver holdt. Jeg synes dog, at Venstre skulde tænke sig om en Gang til, før de ved deres Stemmeafgivning giver en saadan Retspraxis Tilslutning.

Jeg skal derefter sige nogle faa Ord om Ændringsforslag Nr. 447, der vedrører Eksportkrediten. Til en vis Grad kan jeg henvise til den ærede Ordførers Udtalelser, men maa maaske have Lov til at tilføje, at den højtærede Minister for Handel og Industri jo i Finansudvalget har givet en Række Oplysninger. Nu kan vi fornuftigvis ikke her i Salen debattere enkelte Virksomheder, debattere, hvad de har faaet, men jeg vil dog mene, at man kan diskutere de Principper, hvorefter man giver Eksportkrediten, altsaa for saa vidt lade en Del af det gaa videre, som den højtærede Minister har meddelt Finansudvalget. Jeg maa da navnlig mene, at der ikke kan være noget til Hinder for, at Offentligheden bliver bekendt med, hvis den ikke allerede er det i Forvejen, at Kreditterne er af to efter min Opfattelse væsensforskellige Slags, ikke